

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/7/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121209314
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8121209314.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a sudcov JUDr. Viery Kandrikovej a JUDr. Michala Boroňa v právnej veci žalobcu: K. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XX/XXXX, XXX XX V., právne zastúpeného: JUDr. Peter Čurilla, advokát so sídlom Hlavná 11, 080 01 Prešov, proti žalovaným: 1. E. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXXXX/XX, XXX XX J., 2. K. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXXXX/XX, XXX XX J., právne zastúpení: JUDr. Michal Kmec, advokát so sídlom Konštantínova 6, 080 01 Prešov, IČO: 44 950 021, o zaplatenie 47.101,75 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaných v 1. a 2. rade proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č. k. 11C/86/2021-43 zo dňa 07.12.2021 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie rozhodol nasledovne:

Nariaďuje zabezpečovacie opatrenie, ktorým zriaďuje záložné právo k bytu č. XX vo vchode č. XX na X. poschodí bytového domu súp. č. XXXXX v J. na ulici Y. č. XX postaveného na parcele M. XXXX/X a M. XXXX/X, tiež spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu súp. č. XXXXX o veľkosti XX/XXXX zapísaným na LV č. XXXXX k. ú. J. ako aj spoluvlastníckeho podielu o veľkosti XX/XXXX k parcele M. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXXmX zapísanej na LV č. XXXXX k. ú. J..

O nároku na náhradu trov konania o nariadení zabezpečovacieho opatrenia bude rozhodnuté v konaní vo veci samej.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil nasledovne:

Pri rozhodovaní o zabezpečovacom opatrení spravidla súd rozhoduje na základe skutočností, ktoré sú uvádzané a preukázané žalobcom. Aj v tomto prípade nevyočúval strany sporu alebo nevykonával na skutočnosti týkajúcej sa existencie obsiahnutých dôvodov v návrhu dokazovanie. Predpokladom pre vyhovie takéhoto návrhu je aspoň osvedčenie základných skutočností potrebných pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa mala poskytnúť ochrana. Aj v tomto prípade súd starostlivo zvažoval tak formálne, ale aj dokázané alebo osvedčené okolnosti prípadu. Vychádzal z toho, že pred súdom prvej inštancie prebiehalo konanie pod sp. zn. 11C/57/2021 o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti v prospech žalobcov v 1. a 2. rade, teraz žalovaných v 1. a 2. rade. Žalobca osvedčil dôvodnosť návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v tom zmysle, že odkúpil nehnuteľnosť, ktorá je špecifikovaná v prvom výroku tohto uznesenia od žalovaných v 1. a 2. rade. Vklad vlastníckeho práva bol povolený pod V-XXXX/XXXX zo dňa 24.08.2017. Od tejto kúpnej zmluvy však odstúpili predávajúci, teraz žalovaní v 1. a 2. rade a po právoplatnosti vyššie uvedeného konania o určenie vlastníckeho práva, kde sa predbežne riešila aj otázka platnosti odstúpenia od zmluvy bolo potrebné, aby si strany vrátili navzájom plnenia. V konaní o určenie vlastníckeho práva bola doručená aj vzájomná žaloba teraz žalobcu, predtým žalovaného o zaplatenie sumy 47.101,75 eur a tento nárok bol vylúčený na samostatné konanie. Z predložených dôkazov vyplýva, že teraz žalovaní v 1. a 2. rade opakovane

deklarovali záujem uzavrieť túto záležitosť urovnaním, a to vo forme zloženia finančných prostriedkov, ktoré sú predmetom tohto konania, do notárskej úschovy. Takto deklarovali svoju snahu ešte v roku 2018, a potom aj v roku 2019. Napriek tomu do rozhodovania súdu prvej inštancie o zabezpečovacom opatrení k zloženiu finančných prostriedkov do notárskej úschovy nedošlo a z tohto dôvodu vzhľadom na sociálne postavenia oboch žalovaných v 1. a 2. rade a ich majetnosti, teda že jediným výlučným majetkom je práve nehnuteľnosť špecifikovaná v prvom výroku rozhodnutia súdu prvej inštancie, súd prvej inštancie dospel k záveru o dôvodoch, pre ktoré je potrebné návrhu vyhovieť. Súd prvej inštancie konal aj v predošlej veci o určenie vlastníckeho práva, z ktorého vyplynulo, že z časti kúpnej ceny boli uhrádzané rôzne záväzky žalovaných v 1. a 2. rade.

3. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 343 ods. 1 až 3, § 344, § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 CSP a § 151a OZ.

4. Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie žalovaní v 1. a 2. rade. Svoje odvolanie odôvodnili predovšetkým tým, že podľa ich názoru nebola žalobcom preukázaná potreba nariadenia zabezpečovacieho opatrenia tak, ako to uviedol vo svojom návrhu. Žalovaní v 1. a 2. rade nijakým spôsobom nerealizujú, ani nepripravujú predaj predmetných nehnuteľností. Takýto úmysel preukázaný nebol. Z tohto dôvodu sa domnievajú, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým a právnym záverom. Napriek tomu, že v bode 15 uznesenia súd prvej inštancie odôvodňuje potrebu nariadiť zabezpečovacie opatrenie, opomenul, že zmluvné dojednanie žalobcu a žalovaných pre prípad odstúpenia od zmluvy v článku IX. bod 11 bolo dohodnuté, akým spôsobom sa bude riešiť vrátenie kúpnej ceny, čiže do 5 dní odo dňa spätného vkladu vlastníckeho práva alebo 5 dní od platného a účinného odstúpenia od zmluvy. Žalobcovia legitímne požadovali najprv spätný zápis nehnuteľností do ich vlastníckeho práva. Tieto žalobca dobrovoľne nepreviedol, navyš spochybňoval platnosť odstúpenia od zmluvy, a tak prebiehal spor, ktorý trval v podstate 4 roky, čo nemohli ovplyvniť žalovaní v 1. a 2. rade. Práve žalobca porušil zmluvnú povinnosť, pre ktorú žalovaní odstúpili od kúpnej zmluvy dňa 21.12.2016. Žalobca si musel byť vedomý, že nezaplatením čo i len časti kúpnej zmluvy, žalovaní mali právo od zmluvy odstúpiť. Žalobca nezaplatil celú kúpnu cenu viac ako rok po splatnosti tohto dátumu. Žalobca mal vedomosť o sociálnom statuse žalovaných v 1. a 2. rade, o ich majetkových pomeroch, ale aj o ich záväzkoch, keďže on priamo vyplácal veriteľom isté finančné čiastky. Žalovaní v 1. a 2. rade nevylučujú, že finančné prostriedky, ktoré majú žalobcovi vrátiť, si budú zabezpečovať prostredníctvom peňažného ústavu. Zápisom sudcovského záložného práva na list vlastníctva sa značne znemožní, sťaží alebo aj predĺži vybavenie a zabezpečenie finančných prostriedkov, ktoré požaduje od nich žalobca. Žalovaní zdôrazňujú, že neporušili žiadnu zmluvnú povinnosť a ani nezavinili dĺžku konania o určenie vlastníckeho práva. Preto navrhli, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a priznal žalovaným nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

5. Žalobca sa k odvolaniu žalovaných v 1. a 2. rade nevyjadril.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací podľa ust. § 34 CSP prejednal rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 378, § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných v 1. a 2. rade nie je dôvodné. Súd prvej inštancie dôsledne zistil skutočnosti, ktoré bolo potrebné pre rozhodnutie o návrhu na zabezpečovacie opatrenie zo strany žalobcu a vec aj správne právne posúdil. Na týchto skutočnostiach sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

7. Podľa § 343 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

8. Podľa § 344 CSP ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

9. Podľa § 326 ods. 2 CSP, k návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

10. Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 11.9.2019, č. k. 11C/57/2021 - 229 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.9.2021, č. k. 22Co/4/2020 - 280 súd vo výroku I. určil, že žalobcovia v 1. a 2. rade (v tomto konaní žalovaní v 1. a 2. rade) sú bezpodielovými spoluvlastníkmi

nehnutelnosti - bytu č. XX vo vchode č. XX na X. poschodí bytového domu súp. č. XXXXX v J. na ulici Y. č. XX postaveného na parcele C KN XXXX/X a C KN XXXX/X, tiež spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu súp. č. XXXXX o veľkosti XX/XXXX zapísaných na LV č. XXXXX k. ú. J., ako aj spoluvlastníckeho podielu o veľkosti XX/XXXX k parcele C KN XXXX/X - zastavané plochy a nádvoría o výmere XXX m² zapísanej na LV č. XXXXX k. ú. J.. Vo výroku II. rozhodol, že strany nemajú nárok na náhradu trov konania. Výrokom III. vzájomnú žalobu žalovaného (teraz žalobcu) o zaplatenie 47.101,75 eur vylúčil na samostatné konanie, ktorá je vedená pod sp. zn. 11C/86/2021.

11. Podaním žalobcu, ktoré bolo doručené súdu dňa 29.11.2021, požiadal žalobca, aby súd vydal zabezpečovacie opatrenie spočívajúce v tom, že súd zriadi záložné právo k bytu č. XX vo vchode č. XX na X. poschodí bytového domu súp. č. XXXXX v J. na ulici Y. č. XX postaveného na parcele M. XXXX/X a M. XXXX/X, tiež spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu súp. č. XXXXX o veľkosti XX/XXXX zapísaným na LV č. XXXXX k. ú. J. ako aj spoluvlastníckeho podielu o veľkosti XX/XXXX k parcele M. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoría o výmere XXX m² zapísanej na LV č. XXXXX k. ú. J. a priznal žalobcovi náhradu trov v rozsahu 100 %.

12. Žalobca svoj návrh odôvodnil tým, že obaja žalovaní sú starobnými dôchodcami a jediným zdrojom ich príjmu sú dávky dôchodkového zabezpečenia, iné príjmy nemajú. Obdobne ich jediným majetkom je vyššie špecifikovaná nehnuteľnosť, pričom finančné prostriedky, ktoré žalovaní nadobudli na základe kúpnej zmluvy zo dňa 21.12.2016 boli spotrebované na krytie ich záväzkov. Poukázal aj na tú skutočnosť, že žalobca v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 11C/57/2017 si uplatnil vzájomnou žalobou svoju pohľadávku vyplývajúcu z úhrady kúpnopredajnej ceny na základe zmluvy zo dňa 21.12.2016, ktorá nebola žalobcovi doposiaľ vrátená. Preto práve s poukazom na majetkové pomery žalobcov nemôžu byť pochybnosti o tom, že predmetný byt je ich jediným majetkom a teda v prípade úspechu žalobcu v konaní o zaplatenie predmetnej pohľadávky je nesporne vymáhanie tejto pohľadávky ohrozené, pričom tento právny status je následkom právneho postupu samotných žalovaných, ako bývalých predajcov, ktorí si museli byť vedomí, že v prípade odstúpenia od zmluvy, musia vrátiť kúpnopredajnú cenu.

13. Zabezpečovacie opatrenie je sudcovské záložné právo a jeho právna úprava je upravená v ust. § 343 a § 344 CSP. Primerane pritom sa použijú ustanovenia o neodkladnom opatrení. Zabezpečovacím opatrením súd riadi záložné právo na veciach, právach alebo iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, čiže ide o zabezpečovaciu funkciu, ak existuje obava, že exekúcia bude ohrozená. Súd je viazaný návrhom na vydanie zabezpečovacieho opatrenia, a to podľa návrhu navrhovateľa, o ktorom rozhoduje v lehote 30 dní.

14. „Cieľom zabezpečovacieho opatrenia je eliminovať nepriaznivé následky, ktoré by mohli v priebehu konkrétneho civilného sporového konania nastať. Zabezpečovacím opatrením sa teda má poskytnúť rýchla ochrana porušených alebo ohrozených práv subjektu, ktorý podal návrh na jeho nariadenie. Vzhľadom na zmysel tohto procesného inštitútu sa v konaní o rozhodovaní o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia neuplatňuje princíp kontradiktórnosti a princíp rovnosti strán sporu tak striktné, ako v konaní vo veci samej. Všeobecný súd tak nemusí pri zisťovaní rozhodujúcich skutočností dbať na všetky formality, ako to je pri riadnom procesnom dokazovaní vo veci samej, postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná. Uvedené platí tak na úrovni rozhodovania na súde prvej inštancie, ako aj pri rozhodovaní na súde odvolacom.“ (uznesenie Ústavného súdu SR zo 04.08.2020, sp. zn. III. ÚS/294/2020)

15. Odvolací súd sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie a dôvodoch v rozhodnutí uvedených, na ktoré v celom rozsahu poukazuje.

16. Pokiaľ v odvolaní žalovaní v 1. a 2. rade dominantne poukazujú na porušenie právnej povinnosti vyplývajúcej z kúpnej zmluvy, ktorú uzavreli so žalobcom ako kupujúcim, táto okolnosť bola riešená v konaní pred súdom prvej inštancie pod sp. zn. 11C/57/2017. V tomto konaní skutočne konajúci súd po obsiahlom dokazovaní zistil, že žalobca v pôvodnom konaní ako žalovaný, porušil svoju právnu povinnosť tým, že nezaplatil kúpnu cenu v celom rozsahu, nereagoval ani na výzvu predávajúcich, v pôvodnom konaní žalobcov v 1. a 2. rade a títo po práve odstúpili od kúpnej zmluvy. Pre odvolací súd, ale v konaní o odvolaní žalovaných v 1. a 2. rade ako bezpodielových spoluvlastníkov nehnuteľnosti, ktorá

bola špecifikovaná v prvom výroku súdu prvej inštancie, je podstatné, že konanie o určenie vlastníckeho práva a posúdenie predbežnej otázky o platnosti odstúpenia od kúpnej zmluvy, bola právoplatne vyriešená. Vzájomná žaloba o zaplatenie sumy 47.101,75 eur, teda časti kúpnej ceny, ktorú žalobca v tomto konaní vyplatil žalovaným v 1. a 2. rade je podstatnou skutočnosťou, ktorá predurčuje vzájomnú žalobu žalobcu na úspech z toho dôvodu, že pokiaľ je právoplatne rozhodnuté o vlastníckom práve k bytu, a to nie v prospech žalobcu, potom je povinnosťou žalovaných vrátiť zaplatenú časť kúpnej ceny kupujúcemu. Keďže o tejto vzájomnej povinnosti žalovaných prebiehala korešpondencia medzi právnymi zástupcami dlhodobo, bez výsledného efektu, ktorým by bolo zloženie týchto finančných prostriedkov do notárskej úschovy až do právoplatného skončenia veci, možno potom konštatovať, že existuje obava o získanie finančných prostriedkov žalobcom ako veriteľom, voči žalovaným ako dlžníkom. To, že by sa sťažila pozícia žalovaných v 1. a 2. rade pri zabezpečovaní finančných prostriedkov v peňažných ústavoch po zápise zabezpečovacieho opatrenia, teda za sudcovského záložného práva, bolo tvrdené v odvolaní žalovaných v 1. a 2. rade, ale toto tvrdenie nebolo nijakým spôsobom preukázané konkrétnym dôkazom. Z týchto dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bude rozhodované v konaní vo veci samej s príhľadnutím na ust. § 262 ods. 1 CSP.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).